

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΑ΄

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 19 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΗ 1913

ΑΡΙΘΜΟΣ 512

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΎΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Π ΓΙΑΝΝΗΛΙΑΣ Οί γιτόνοι τής νέας Ελλάδας.
ΡΗΓΑΣΓΚΟΛΦΗΣ. Κριτικές ζουγοφιές—«Αγνή» (τέλος).
Θεατρικά—«Η νεκρή πολιτεία».

«ΕΣΤΙΑ». Ο Βασιλεύς μας.

Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ. Τραγούδια του στρατού.

ΜΠΑΛΑΝΤΑΣ. Ο μεγάλος πατριώτης.

Δ. Π. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ. Τρέλλα και φρονιμάδα.

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Οί άπόγονοι (συνέχεια).

ΠΑΝΟΣ Α. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ. Ύμητι

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΟΣ !! — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΙ

ΒΙΒΛΙΑ

— ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΤΡΕΛΛΑ ΚΑΙ ΦΡΟΝΙΜΑΔΑ

Τό άρθρο του Ψυχάρη «Ειρήνη και πόλεμος» στο «Νουμά» (άρ. 510, σελ. 148—151) έχει μερικώς για τήν τρέλλα και τή φρονιμάδα (σελ. 148, στ. 1) που δέ μου φαίνεται νά βασίζονται στην πραγματικότητα.

Τήν καταστροφή τής Βουλγαρίας δέν τήν έφερε το Φερδινάνδου ή φρονιμάδα. Κάθε άλλο. Τήν έφερε ή τρέλλα του Δάνεφ και των έπαδών του, που δέν είδαν πώς δέ θα τάβγαζαν πέρα, με τους ένωμένους έχθρους και που, αντίς, σαν φρόνιμοι άνθρωποι, νά εύχαριστηθούν μ' εκείνα που πήραν, τρελλά θελήσανε νά πάρουν κι άλλα. Αν μπορεί νά κατηγορήσει κανείς το Φερδινάνδο για τίποτα, είναι που δέν έδειξε αρκετή θέληση και δέν υποστήριξε αρκετά τό φρόνιμο και συνδιαλλαχτικό Γκέσωφ παρά υποχώρησε στον τρελλό και αδιάλλαχτο Δάνεφ. Μά τί νά σου καμψί ένας συνταγματικός βασιλεύς; Πολύς φορές για ν' αποφυγή έσωτερικές ταραχές, αναστάτωση του τόπου, αίματοκυλίσματα, αναρχία, αναγκάζεται νά υποκύψει στη θέληση τής τρελλής οχλοκρατίας. Άλλως τε τό Σύνταγμα και ή καθολική ψηφοφορία έτσι τό διατάζουν.

Κι ο Βενιζέλος μας; Η κρίση, ή φρονιμάδα. Δέν άφηκε τήν τρέλλα νά κυριαρχήσει. Δέν άφηκε

τήν Ελλάδα ν' απομονωθεί, μοναχή τής νά πιαστή με τους Τούρκους και τους Βουλγάρους. Όλα μετροημένα, όλα ζυγιασμένα, όλα μελετημένα. Ήξερε και ξέρει πού και πότε νά σταματήσει. Τό κίνημά μας τό 1897 ήταν ίσως όραιο. Φρόνιμο όμως δέν ήταν και τά επακόλουθα τά ξέρομε.—Άς εύχόμαστε πάντα ή φρόνηση νά κυβερνά τον τόπο μας κι εϊ τρελλοί νά στέλνονται στο Αρμενοκαίτειο και νά μήν παίρνουν άλάκαιρο τό Έθνος στο λαϊμό τους.

Λόντρα ή 18 Χ 1910

Δ. Π. ΠΕΤΡΟΚΟΚΚΙΝΟΣ

Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΜΑΣ

(Από τήν «ΕΣΤΙΑ» του περασμένου Σαβάτου, 12.10.913).

...—Κατά τήν αποβίβασιν τής Α. Μεγαλειότητος εις τον σταθμόν Σερρών επανελήφθη πάλιν τό ίδιο παιγνίδι, αλλά ο αρχιμουσικός δέν άντελήφθη τήν βασιλικήν χειρονομίαν και έξηκολούθει νά βαρξά τά τύμπανα.

—Ο Βασιλεύς τότε, σπεύδων νά εξέλθη τής περιοχής των επισήμων και νά αναβή εις τό αυτοκίνητόν Του, έφώναξε γελών εις τον αρχιμουσικόν: «Πάψε! πάψε!»

—Ο Βασιλεύς εινε ο πρώτος δημοτικιστής του Κράτους του.

—Τόν άκούω τώρα τόσας ήμέρας συνομιλούντα με άνωτέρους και κατωτέρους όλων των ειδών, και ήμπορώ νά βεβαιώσω ότι δέν είπε καμμίαν λέξιν από τάς «έκζεζητημένας», που δολιχοδρομούν εις τής κουβέντες των σοφών και των έθνοφρουρών μας.

Κατά τήν προηγουμένην παραμονήν του εις τήν Δράμαν, έλεγεν εις τον Μητροπολίτην Άγαθάγγελον: «Εις τάς Άθήνας με κατηγορούν ως μαλιαρών».

—«Η Μεγαλειότης σας είναι δημοτικιστής», απήντησεν ο Μητροπολίτης. «Άλλά και σεις εισθε δημοτικιστής», απήντησεν ο Βασιλεύς εις τον Αρχιεπίσκοπον, «ή τουλάχιστον έρείτε νά ήσθε, άφού σας έγνώρισα άνθρωπον δράσεως, ζωής και όρμης».

—Έτσι ο Κωνσταντίνος αναδεικνύεται κομπάρος όχι μόνον των στρατιωτών του, αλλά και των λογίων του Έθνους που λαμπρώνει ή βασιλεία Του.

«ΕΣΤΙΑ»